

[Leif Hermann]

holdet i affaldsbriketterne maksimalt må udgøre 1,89 pct.

På baggrund af oplysninger i miljøstyrelsens redegørelse af december 1984 om de stoffer, der indgår som forudsætninger for dioxindannelsen, må det være af betydning at erfare, hvorvidt der i forbindelse med afbrænding af de omhandlede briketter udvikles dioxiner, der slipper ud til omgivelserne.

Svar (1/5 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har svaret følgende, hvortil jeg henholder mig:

»Det er miljøstyrelsens opfattelse, at der ikke på basis af affald kan produceres briketter, som med sikkerhed ikke kan danne dioxiner ved forbrænding. Dette skyldes, at der uanset en frasortering af visse affaldstyper altid i praksis vil være klor til stede i affaldet, som, når det brændes sammen med en lang række almindeligt forekommende organiske affaldstyper, kan danne dioxiner.

En øvre grænse for klorindholdet i brændselet på ca. 2 pct. har betydning for saltsyremissionens størrelse, men har næppe nogen målelig indflydelse på dioxindannelsen, som i det væsentlige er afhængig af driftsforholdene.

I miljømæssig henseende skal affaldsbriketter som brændsel efter miljøstyrelsens opfattelse sidestilles med affald.

Den planlagte revision af kravene til eksisterende affaldsforbrændingsanlæg kommer derfor også til at omfatte godkendelsespligtige anlæg, som forbrænder affaldsbriketter, ligesom eventuelle ny bestemmelser vedrørende forbrænding af affald i små og mellemstore anlæg også vil omfatte forbrænding af affaldsbriketter i disse anlæg.«

Spm. nr. S 1092

Til *forsvarsministeren* (24/4 85) af:

Thoft (SF):

»Kan ministeren begrunde, hvorfor danske officerer på kurser herhjemme og i udlandet lærer at bruge atomvåben, og oplyse, om dette er i overensstemmelse med dansk atomvåbenpolitik?«

Begrundelse

På et offentligt debatmøde på Teatercafeen i Skive mandag den 22. april 1985 bekræftede kaptajn Møller, Skive kaserne, at det er korrekt, at danske officerer lærer at benytte atomvåben, idet han selv havde deltaget i sådanne kurser herhjemme og i udlandet. Kaptajn Møller understregede, at han ikke så noget odiøst heri, men tværtimod fandt det vigtigt, at der også var danskere inden for Combaltap (den dansk-tyske enhedskommando), der havde den nødvendige viden og erfaring, ikke mindst fordi der som bekendt i forvejen er atomvåben i den tyske del af Baltapområdet.

Svar (1/5 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Skiftende forsvarsministre har gentagne gange besvaret spørgsmål fra folketingets forsvarsudvalg og folketingets medlemmer om dette emne og bekræftet, at dansk militært personel modtager uddannelse vedrørende anvendelse af atomvåben.

Den 25. oktober 1982 svarede jeg f.eks. folketingets forsvarsudvalg således på et lignende spørgsmål:

»Dansk forsvar skal kunne operere under alle kampforhold, således også i tilfælde af et angreb med atomvåben. Det er derfor af afgørende betydning, at personellet uddannelse omfatter enhver tænkelig situation.

Der foregår ved forsvarrets enheder en uddannelsesvirksomhed, hvori også indgår situationer med tænkt anvendelse af atomvåben, idet det ville være uforsvarligt og tidsmæssigt umuligt under krigsforhold, hvor sådanne våben eventuelt tages i brug, at gennemføre den fornødne uddannelse.

Uddannelsen vedrører primært forholdsregler, der er nødvendige for at kunne beskytte egne styrker mod følgerne af fjendtlig brug af atomvåben eller allierede atomangreb på fjenden i nærheden af egne styrker. Denne uddannelse gives i forskellig grad til alt militært personel.

Endvidere gennemføres der – for officerspersonel – orienteringskurser på forsvarrets skoler eller NATO-skoler. Kurserne vedrører den generelle atomare problematik samt procedurer og planlægning i forbindelse hermed.

I visse nationale øvelser og større NATO-øvelser indgår desuden med mellemrum